

že nekam nesodobni slovenski pesniški produkciji in jo zasleduje. Navdušenje nad novim pa je seveda preveč apriorno, da bi se moglo zasnovati kot kritično soočenje s tradicijo.

Kar dviga Rdeči ritual daleč nad običajno srednješolsko poezijo, je vseobvladujoča impulzivnost duha, ki skozi bežno melanholijo sicer čuti nemočno razpetost v svet, vendar je še preveč nedotakljiva, da ne bi uživala v kaosu samo zato, da ga lahko z ustvarjalno voljo svobodno razvršča. Resnični radosti in resnični bolečini se pesnik nikakor ne odreka, toda ustvar-

jalne možnosti so še preveč neomejene, da bi jima lahko zares sledil. In še nekaj: Möderndorferjeva poezija kljub nekaterim naivnostim formalne in intelektualistične narave že na začetku opravi z naivnim romantizmom. V eni prvih pesmi se namreč pojavi metafora »ptica mojih sanj«, toda avtor konča zelo radikalno in glede na svojo prvo zbirko tudi programsko: »ustrelil sem / ptico«. Kljub tako odločnemu in morda tudi zrelemu pesniškemu zamahu pa njegova poezija vsaj za zdaj še ne kaže nikakršnih znakov plemenite utrujenosti.

Peter Kolšek

Žarko
Petan

Aforizmi

Vojna spreminja ljudi v tarče, ki streljajo.

Diplomat mora znati v tujih jezikih predvsem držati jezik za zobmi.

Ali ni to čudno: resnico praviloma servirajo v drobnih koščkih, medtem ko je laž tem bolj užitna, čim večja je.

Če že ne moremo doseči, da bi bili vsi ljudje bratje, jih skušajmo pripraviti vsaj do tega, da bi se obnašali kot bratrance.

Nedolžnost je edini kapital, ki se obrestuje, če ga izgubiš.

Sem za žepno izdajo socializma, takšno, ki bi šla v moj žep.

Uspešen politik si izmišlja vedno nove pesmi na stare melodije.